

Ši išeinančių metų šventinį periodą tikrai nesiruošiau rašyti karčių žodžių, bet dar šių metų gruodžio 21 d. Panevėžio m. Tarybos posėdyje miesto valdžios viešai pateiktas melas dėl būsimosios Šiaurinės gatvės statybos eigos nepaliko kito pasirinkimo. Šiame posėdyje bandžiau dalyvauti ir atstovauti miesto šiaurinės dalies „Rožyno“ seniūnaitiją. Dalyvavimas buvo suderintas su seniūnaite, prieš tai buvo surinkta, prieš aukščiau minėtos gatvės statybą, virš 600 gyventojų parašų, pasirašė eilės Panevėžio šiaurinės dalies bendruomenių pirmininkai prašant šią gatvę nutiesti ne per gyvenamojo rajono vidurį, o šiek tiek šiauriausio miesto gyvenamojo rajono pakraščiu.

Mūsų seniūnaitijai šiame posėdyje svarbiausias buvo 12 darbotvarkės punktas, kuriame Taryba turėjo pritarti šios gatvės rangos darbų pirkimo proceso pradžiai.

Tik pradėjus šio punkto svarstymą keli Tarybos nariai per dvi minutes įrodė, kad oficialiai visiems nariams pateiktoje informacijoje ir dokumentuose grubiai meluojama. Šiaurinės g. techninio darbo projekto nėra. Savaimė suprantama nėra ir sąmatų, nėra žinoma objekto statybos kaina. Šiuo metu yra tik keli projektiniai pasiūlymai, nepabaigtas tų projektinių pasiūlymų viešinimo procesas. Net gatvės kategorija svyruoja nuo B1 iki B2 ar dar žemesnės.

Pirmas bandymas supažindinti visuomenę su projektiniais pasiūlymais gėdingai žlugo, nes ne vieno Panevėžio savivaldybės atstovo nebuvo. Projektuotojų niekas net nepristatė. Atvirai kalbant buvo nepatogu prieš projektavimo įmonės atstovus iš Vilniaus. Bet čia jau elementaraus padorumo klausimai. O padorumas yra tokia kategorija- arba jis yra, arba jo nėra...

Žodžiu norima kažką pirkti, bet nežinoma konkrečiai ką ir nežinoma kiek tai kainuoja. Tokių panašų situacijos vertinimą prieš balsavimą Taryboje pateikė ir Vyriausybės atstovė Panevėžio apskrityje, prašydama šio klausimo svarstymą atidėti.

Išryškėjus melui, Taryba kiek sutriko ir naiviai maniau, kad šis klausimas iš dienotvarkės dings. Deja taip neįvyko. Čia „treptelėjo“ koja miesto meras. Savo monologe pareiškė, kad ir taip jau seniai viskas svarstyta, viskas nutarta. Pasak jo visi seniai žino, kad būsima gatvė ir tik šioje vietoje būsias absoliutus gėris. Tas buvo nuspręsta dar 1986 m. Liaudies darbo žmonių deputatų Vykdomojo komiteto sprendimu. Jei bus nors kiek kitoje vietoje visas Panevėžio vystymasis sustos... Visi panevėžiečiai privalo būtinai važiuoti per „Rožyno“ vidurį, net ir tie, kuriems gal ir nepakeliui...

Čia turėčiau paaiškinti, kad visi Mero minimi iki dabar svarstymai buvo labai panašūs į tą šiame Tarybos posėdyje. Buvo visada pagal principą: „tu durnius, ne tu durnius“ Detalios,

motyvuotos diskusijos niekada nebuvo. Po tokių svarstymų klausimų gyventojams tik daugėjo. Tų klausimų daugėja ir dabar.

Buvau užsiregistravęs šiuo klausimu Tarybos posėdyje nors per 7 minutes išdėstyti seniūnaitijos ir tų virš 600 žmonių, pirmiausia iš tų gatvių, kurios atsidurs prie naujos „asfalto jūros“, poziciją. Merui pasiūlius buvo balsuojama ar leisti man kelias kelias minutes išdėstyti net ne argumentus, tik klausimus, kurie kyla žmonėms ir jie neatsakytų. Tarybos nariai dižiąja balsų dauguma man tą padaryti uždraudė. Paskui ramiai, balsų dauguma nutarė į nieką neatsižvelgti ir pritarti minėtų aukščiau paslaugų pirkimo procedūrų pradžiai. Iš to galima daryti prielaidą, kad visas melas daugumai tarybos narių buvo žinomas iš anksto. Tačiau iš melo teisybė negimsta...

Tokio gilaus demokratijos „proveržio“ aš nesitikėjau. Pasirodo tai yra judėjimo „Kartu“ esmė.

Savo pasisakymo metu tikrai nesiruošiau keiktis, raginti smurtiniu būdu nuversti teisėtai išrinktą miesto valdžią ar kitaip negražiai elgtis... Keli Panevėžio miesto Tarybos nariai mane pažįsta ir žino, kad panašių ekscesų su manimi kaip ir nebūdavo anksčiau.

Iš tikrųjų visa esmė yra kitur. Tų klausimų tiesiog bijoma. Sąžiningi atsakymai į kai kuriuos klausimus būtų klaidų pripažinimas, nors jas gal būtų padarė dabartinės valdžios pirmtakai. Noriu patikinti, kad seniūnaitija atsakymus popieriuje gauna, bet panašiai kaip garsiam F. Kafkos romane „Procesas“, atsakoma ne į konkrečiai pateiktą techninį klausimą, o į kitą. Atsakoma kas ir taip seniai žinoma ir ko mes visai neklausėme. O pvz. kodėl būsimos gatvės koridoriaus plotis tik mūsų gyvenamajame rajone beveik perpus mažesnis, nei tokios pat gatvės pramoniniame vakariniame rajone, kur gyventojų iš viso nėra. Į tai iš viso neatsakoma. Visų klausimų aš nekartosiu, nevarginsiu skaitytojų, o atsakymų -tuo labiau, iš pagarbos mūsų Konstitucijoje numatytoje vietos savivaldos institucijai.

Reikia pridurti dar, kad prieš aprašomą Tarybos posėdį seniūnaitijos atstovams su vieno Seimo nario pagalba pavyko pakliūti pas Savivaldybės administracijos direktorių. Jis tada atsisakė pateikti atsakymus į mūsų klausimus ir labai rimtu veidu pasiūlė raštiškai kreiptis į miesto Tarybą. Mes taip ir padarėme ir, mūsų nuostabai, raštišką atsakymą gauname vėl iš Administracijos direktoriaus. Taryba pasiliko paslaptinga ir nebyli kaip Egipto sfinksas. Dar labiau stebėjomės, kad atsakymas skirtingas nei buvęs prieš tai...

Daugiau nebetęsiu. Kam labiau patinka rašytiniai kūriniai gali pasiskaityti toliau mano minėtame F. Kafkos romane, o kam labiau patinka televizija (tokių dabar dauguma) gali pasižiūrėti Rusijos televizijos- pvz. Solovjovo diskusinių laidų...

Slogūs ipūdžiai iš Adventinio-Kalėdinio periodo Panevėžio m. Tarybos
posėdžio

Eugenijus Ušinskas

